

Ανέκδοτο - Οι δύο μουσικοί

Ήταν δυο φίλοι μουσικοί, αδελφικοί φίλοι.

Ξαφνικά πεθαίνει ο ένας από καρδιά. Πέφτει σε μελαγχολία ο άλλος.

Περνάει ο καιρός κι αυτός δε μπορεί ακόμα να αποδεχτεί την απουσία του φίλου του.

Κάθε μέρα παρακαλά τον Θεό να του παρουσιάσει για τελευταία φορά το φίλο του, να τον δει έστω για λίγο.

Ξαφνικά γίνεται ένα θαύμα κι εμφανίζεται μπροστά του...

- Γρηγόρη! Πόσο μου έλειψες! Δεν το πιστεύω ότι σε βλέπω!... Κάθε μέρα ζω με την ελπίδα ότι όπου κι αν είσαι, περνάς καλά...

- Όντως. Η αλήθεια είναι ότι περνάμε πολύ καλά... Βασικά Σωτήρη, εγώ αν ήρθα εδώ σήμερα, είναι για να σου πω κάποια πράγματα.

- Καλά ή κακά;

- Και τα δύο.

- Πες τα καλά πρώτα...

- Τα καλά είναι ότι περνάμε καταπληκτικά... Συναυλίες συνεχώς...

Προχτές έπαιζε ο Ζαμπέτας κι από κάτω όλοι πίναμε μαύρο και τραγουδούσαμε «Ο σκύλος, ο αράπης, ο ταμ ταμ ταμ»...

Πριν μια βδομάδα έπαιξε ο Βαμβακάρης με τον Παπαϊωάννου, έχουν κάνει νέο γκρουπ πλέον...

Άσε σου λέω, πολύ καλά σκηνικά...

- Απίστευτο! Αυτό είναι καταπληκτικό!... Και τα άσχημα; Ποια είναι τα άσχημα;

- Εεεε...χμ...βασικά...βγήκαν αφίσες... Παίζεις το Σάββατο...